

Vendim nr. 26 datë 07.02.2024

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Elsa Toska,	Kryesuese
Genti Ibrahimimi,	Anëtar
Sonila Bejtja,	Anëtare

në datën 07.02.2024 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 7 (G) 2023 të Regjistrimit Themeltar, që i përket:

KËRKUES:

GENTIAN MARKU

OBJEKTI:

**Shfuqizimi i vendimeve nr. 86, datë 07.12.2022 të Gjykatës Administrative të Apelit; nr. 00-2023-3603, datë 21.09.2023 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.
Dërgimi i çështjes për rigjykim në Gjykatën Administrative të Apelit.**

BAZA LIGJORE:

Nenet 18, 42, 131, pika 1, shkronja “f”, 134, pika 1, shkronja “i” dhe 142, pika 1, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 71 dhe 71/a të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*); neni 100 i ligjit nr. 115/2016 “Për organet e qeverisjes së sistemit të drejtësisë”; nenet 1, 2, shkronja ‘n’ dhe 70 të ligjit nr. 96/2016 “Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 96/2016*); nenet 17, 95, 107 dhe 109 të ligjit nr. 44/2015 “Kodi i Procedurave Administrative të Republikës së

Shqipërisë”; nenet 19 dhe 21 të ligjit nr. 8136, datë 31.08.1996 “Për Shkollën e Magjistraturës në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 8136/1996*); nenet 1 dhe 2 të ligjit nr. 8811, datë 17.05.2001 “Për organizimin dhe funksionimin e Këshillit të Lartë të Drejtësisë”, të ndryshuar; nenet 4, 5 dhe 7 të vendimit të Këshillit të Lartë Gjyqësor, nr. 263, datë 21.11.2019 “Për miratimin e rregullave plotësuese të vlerësimit të gjyqtarëve” (*vendimi nr. 263/2019*).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoji relatorin e çështjes Sonila Bejtja, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesi gjatë periudhës tetor të vitit 2012 deri në shtator të vitit 2015 ka ndjekur Programin e Formimit Fillestar pranë Shkollës së Magjistraturës. Bazuar në dekretin nr. 8768, datë 31.10.2014 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, ai është caktuar përkohësisht për të kryer stazhin profesional si gjyqtar në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Lezhë për periudhën tetor të vitit 2014 deri në gusht të vitit 2015. Më pas, bazuar në dekretin nr. 9659, datë 23.03.2016 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë (*dekreti nr. 9659/2016*), është emëruar gjyqtar në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Pukë.

2. Për sa më sipër, rezulton se kërkuesi ka qenë subjekt i ligjit nr. 84/2016 “Për rivlerësimin kalimtar të gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar. Në këto kushte, pas përfundimit të procesit të rivlerësimit, Komisioni i Pavarur i Kualifikimit (*KPK*), me vendimin nr. 505, datë 28.01.2022, ka vendosur konfirmimin e tij në detyrë. Ky vendim rezulton të ketë marrë formë të prerë.

3. Gjithashtu, rezulton se Këshilli i Lartë Gjyqësor (*KLGG*), me vendimin nr. 239, datë 30.06.2022, ka vendosur fillimin e procedurës së vlerësimit etik dhe profesional, me qëllim përcaktimin e nivelit të vlerësimit (gradimin) të gjyqtarëve që kanë kaluar me sukses procesin e rivlerësimit, ndër të cilët përfshihej edhe kërkuesi. Në përfundim të procedurës së vlerësimit, *KLGG*-ja, me vendimin nr. 397, datë 23.09.2022 (*vendimi nr. 397/2022*), ka vendosur

përfundimin pa vendim përfundimtar të procedurës së vlerësimit etik dhe profesional, me qëllim përcaktimin e nivelit të vlerësimit (gradimin) të kërkuesit, për periudhën e vlerësimit 2013-2016. Duke mos qenë dakord me vendimin nr. 397/2022, kërkuesi i është drejtuar rrugës gjyqësore për shfuqizimin e tij, si dhe duke kërkuar detyrimin e KLGJ-së të vijojë procedurën e vlerësimit etik dhe profesional të tij për periudhën 2013-2016.

4. Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 86, datë 07.12.2022, ka vendosur rrezimin e kërkesëpadisë, ndërsa Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2023-3603, datë 21.09.2023, ka vendosur mospranimin e rekursit, për shkak se nuk përmban shkaqe nga ato të përcaktuara në nenin 58 të ligjit nr. 49/2012 “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, të ndryshuar (*ligji nr. 49/2012*).

5. Në datën 30.11.2023 kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual për shfuqizimin e këtyre vendimeve, i cili është regjistruar në të njëjtën datë.

II

Pretendimet e kërkuesit

6. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se është cenuar:

6.1. *Parimi i barazisë para ligjit*, pasi mosrealizimi në themel i vlerësimit etik dhe profesional përbën trajtim të diferencuar, që nuk justifikohet nga karakteristikat objektive që lidhen me rastin konkret. Ligji i kohës (nr. 8196/1996) parashikonte se kandidatët për magjistratë gëzojnë të njëjtat të drejta si magjistratët. Për periudhën gusht të vitit 2015 deri në qershor të vitit 2016, kërkuesi nuk e ka ushtruar funksionin e gjyqtarit, por ka qëndruar në pritje të dekretimit, duke u trajtuar për këtë periudhë me pagën e gjyqtarit. Për këto arsye, periudha e ushtrimit të funksionit të gjyqtarit stazhier së bashku me periudhën e ushtrimit të funksionit gjyqtar i emëruar është më shumë se një vit.

6.2. *E drejta për proces të rregullt ligjor*, pasi të drejtën për të pasur një vlerësim etik dhe profesional kërkuesi e ka fituar që në muajin tetor të vitit 2014 dhe për këtë arsye duhet të kishte një vlerësim për periudhën 2014-2016. Akti administrativ objekt padie cenon të drejtën e zhvillimit të karrierës. Sipas nenit 21 të ligjit nr. 8136/1996 “gjatë periudhës së stazhit profesional kandidatët gëzojnë të drejta dhe kanë detyrime njësoj si magjistratët”. Neni 1, pika 2, i ligjit nr. 96/2016 përcakton se “sipas parashikimeve të këtij ligji, statusi gëzohet

ligjërisht nga një person që sapo emërohet në funksion dhe përfundon me mbarimin e statusit të magjistratit”.

6.3. *Standardi i arsytimit të vendimit gjyqësor*, pasi Gjykata Administrative e Apelit ka pranuar arsyetimin e dhënë nga pala e paditur, pa analizuar dhe pa shqyrtuar pretendimet e ngritura në kërkesëpadi. Pretendimet citohen nga Gjykata Administrative e Apelit, por nuk marrin përgjigje në vendimin e saj. Gjithashtu, ajo nuk ka bërë një analizë të provave dhe as interpretim ligjor. Gjykata Administrative e Apelit nuk i ka dhënë përgjigje pretendimit për cenimin e parimit të sigurisë juridike. Ky standard është cenuar edhe nga Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, pasi ky i fundit në datën 24.04.2023, në dhomën e këshillimit, ka marrë në shqyrtim rekursin dhe ka vlerësuar se shkaqet e paraqitura në të nuk përfshihen në asnjë nga rastet e parashikuara nga neni 480 i Kodit të Procedurës Civile, duke vendosur zhvillimin e gjykimit në dhomën e këshillimit pa praninë e palëve. Më tej, në datën 21.09.2023 ai kolegji ka vendosur mospranimin e rekursit, duke arsyetuar sipas paragrafit 17 të vendimit. Referuar këtyre dy qëndrimeve të Kolegjit Administrativ, konstatohet se gjyqtari kryesues në datën 24.04.2023, në interpretim “a contrario”, ka arritur në përfundimin se ekzistojnë shkaqe për shqyrtimin e rekursit, por në seancën e zhvilluar në dhomën e këshillimit në datën 21.09.2023 ka arritur në përfundimin se mungojnë shkaqet e parashikuara nga neni 58 i ligjit nr. 49/2012.

6.4. *E drejta e aksesit*, pasi Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, duke lënë në fuqi vendimin e paarsyetuar të Gjykatës Administrative të Apelit, ka dhënë një vendim të paarsyetuar, për shkak se pretendimet me natyrë kushtetuese të ngritura në gjykatën e apelit nuk kanë marrë përgjigje as nga Gjykata e Lartë.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimitimin e kërkesit

7. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual,

në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

8. Në këtë këndvështrim, kërkuesi, si individ, legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të shkronjës “f” të pikës 1 të nenit 131 dhe shkronjës “i” të pikës 1 të nenit 134 të Kushtetutës, pasi është palë në çështjen objekt të ankimit kushtetues individual, për rrjedhojë ka interes të drejtpërdrejtë për vënien në lëvizje të këtij gjykimi.

9. Në lidhje me kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës, Kolegji vëren se kërkuesi i është drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual pas përfundimit të procesit gjyqësor në shkallët e gjyqësorit të zakonshëm dhe pasi ka shteruar në formë e substancë mjetet e zakonshme të ankimit ndaj vendimeve të gjykatave më të ulëta. Për rrjedhojë, ai nuk ka mjet tjetër juridik në dispozicion për mbrojtjen e të drejtave të tij kushtetuese përveç paraqitjes së ankimit kushtetues individual.

10. Kërkuesi legjitimohet edhe *ratione temporis*, në kuptim të përmbajtjes së nenit 71/a, pika 1, shkronja “b”, të ligjit nr. 8577/2000, pasi vendimi më i fundit në kohë i kundërshtuar, ai i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, mban datën 21.09.2023, ndërsa kërkesa është paraqitur në këtë Gjykatë në datën 30.11.2023, pra brenda afatit 4-mujor.

11. Në lidhje me legjitimimin *ratione materiae*, Kolegji konstaton se kërkuesi ka pretenduar cenimin e procesit të rregullt ligjor, duke e lidhur, ndër të tjera, me cenimin e *parimit të barazisë para ligjit*. Në mbështetje të këtyre pretendimeve të tij kërkuesi ka argumentuar se mosrealizimi në themel i vlerësimit etik dhe profesional përbën trajtim të diferencuar, që nuk justifikohet nga karakteristikat objektive që lidhen me rastin konkret; ligji i kohës (nr. 8196/1996) parashikonte se kandidatët për magjistratë gëzojnë të njëjtat të drejta si magjistratët; në periudhën gusht të vitit 2015 deri në qershor të vitit 2016 ai nuk e ka ushtruar funksionin e gjyqtarit, por ka qëndruar në pritje të dekretimit, duke u trajtuar për këtë periudhë me pagën e gjyqtarit; periudha e ushtrimit të funksionit të gjyqtarit stazhier së bashku me periudhën e ushtrimit të funksionit gjyqtar i emëruar është më shumë se një vit; kërkuesi të drejtën për të pasur një vlerësim etik dhe profesional e ka fituar në muajin tetor të vitit 2014 dhe për këtë arsye duhet të kishte një vlerësim për periudhën 2014-2016; akti administrativ objekt padie cenon të drejtën e zhvillimit të karrierës; neni 1, pika 2, i ligjit nr. 96/2016 përcakton se “sipas parashikimeve të këtij ligji, statusi gëzohet ligjërisht nga një person që sapo emërohet në funksion dhe përfundon me mbarimin e statusit të magjistratit”.

12. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar se kontrolli kushtetues ndaj vendimeve gjyqësore është i kufizuar vetëm në funksion të mbrojtjes së të drejtave kushtetuese të individit,

kurse problemet e interpretimit dhe të zbatimit të ligjit për zgjidhjen e çështjeve konkrete nuk përfshihen në juridiksionin kushtetues, nëse nuk shoqërohen me cenimin e këtyre të drejtave. Mënyra se si gjykatat e zakonshme kanë përcaktuar faktet dhe kanë interpretuar ligjin e zbatueshëm në zgjidhjen e mosmarrëveshjes në shqyrtim para tyre nuk përbën lëndë kushtetuese. Çështjet e interpretimit dhe të zbatimit të ligjit, të cilat hyjnë në juridiksionin e gjykatave të zakonshme, mund të merren në konsideratë në gjykimin kushtetues vetëm nëse cenohen të drejta ose liri kushtetuese themelore. Në këto raste, Gjykata bën një vlerësim të natyrës kushtetuese, që dallon nga ai i gjykatave të juridiksionit të zakonshëm (*shih vendimin nr. 38, datë 02.12.2021 të Gjykatës Kushtetuese*).

13. Për sa më sipër, referuar të gjitha argumenteve të sjella nga kërkuesi në mbështetje të pretendimeve të tij për cenimin e procesit të rregullt ligjor lidhur me cenimin e parimit të barazisë përpara ligjit, Kolegji vëren se ato kanë të bëjnë me çështje të interpretimit e zbatimit të ligjit nga gjykatat e zakonshme. Edhe pse kërkuesi ka identifikuar elementin e së drejtës për proces të rregullt ligjor, që lidhet me parimin e barazisë përpara ligjit, argumentet e tij në këtë drejtim janë të natyrës ligjore dhe ai nuk ka sjellë asnjë argument konkret kushtetues në lidhje me të. Në kushtet që kërkuesi nuk ka arritur të argumentojë cenimin e të drejtave kushtetuese për shkak të mënyrës se si kanë vepruar gjykatat në zgjidhjen e çështjes konkrete, Kolegji çmon se këto pretendime mbeten me natyrë të pastër ligjore, ndaj nuk hyjnë në juridiksionin kushtetues e nuk mund të merren në shqyrtim.

14. Për sa u përket pretendimeve të tjera për cenimin e *standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor dhe së drejtës së aksesit*, si elemente të procesit të rregullt ligjor, në thelb, kërkuesi ka argumentuar se Gjykata Administrative e Apelit nuk u ka dhënë përgjigje shkaqeve të ngritura në kërkesëpadi. Sipas tij, edhe vendimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë është i paarsyetuar dhe nuk u ka dhënë përgjigje pretendimeve me natyrë kushtetuese. Referuar thelbit të këtyre pretendimeve, Kolegji konstaton se ato janë me natyrë kushtetuese dhe do të shqyrtohen në vijim, për bazueshmërinë e tyre, në drejtim të standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor të lidhur me të drejtën e aksesit.

B. Për pretendimin e cenimit të standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor të lidhur me të drejtën e aksesit

15. Kërkuesi ka pretenduar se Gjykata Administrative e Apelit ka pranuar arsyetimin e dhënë nga pala e paditur pa analizuar dhe pa shqyrtuar pretendimet e ngritura në kërkesëpadi dhe pa u dhënë përgjigje atyre. Sipas tij, vendimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë

është i paarsyetuar. Gjithashtu, sipas kërkesit, pretendimet me natyrë kushtetuese të ngritura në gjykatën e apelit nuk kanë marrë përgjigje as nga Gjykata e Lartë.

16. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar se e drejta për proces të rregullt ligjor, që i garantohet individit nga neni 42 i Kushtetutës, përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, e cila përkon edhe me detyrimin e gjykatave për të arsyetuar vendimet, sipas nenit 142, pika 1, të Kushtetutës. Funkzioni i një vendimi të arsyetuar është t'u tregojë palëve se ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë (*shih vendimet nr. 42, datë 19.09.2023; nr. 10, datë 04.03.2021; nr. 18, datë 15.03.2016 të Gjykatës Kushtetuese*). Në aspektin e kontrollit kushtetues, Gjykata verifikon nëse arsyetimi i vendimit gjyqësor i ka plotësuar ose jo kriteret e përcaktuara nga jurisprudenca e saj, të cilat garantojnë të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar. Arsyetimi duhet domosdoshmërisht të plotësojë kriteret minimale ligjore të përcaktuara dhe të mos ketë të meta të tilla serioze që cenojnë standardin e vendimit gjyqësor të arsyetuar (*shih vendimet nr. 42, datë 19.09.2023; nr. 2, datë 11.02.2021; nr. 42, datë 25.05.2017 të Gjykatës Kushtetuese*). Zbatimi i standardit të arsyetimit të vendimit është vlerësuar nga Gjykata, rast pas rasti, në varësi të rrethanave konkrete të çështjes, duke analizuar nëse vendimet gjyqësore të kundërshtuara e kanë përmbushur në mënyrë të mjaftueshme detyrimin për arsyetimin e vendimeve të tyre (*shih vendimet nr. 2, datë 11.02.2021; nr. 71, datë 30.11.2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Gjithashtu, Gjykata ka vlerësuar se vendimet për mospranimin e rekursit mund të arsyetohen nga Gjykata e Lartë në mënyrë të kufizuar, me kusht që në pjesën hyrëse të listohen shkaqet e rekursit. Ky arsyetim i kufizuar nuk cenon standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor, përderisa, në thelb, shpreh shkaqet e mospranimit të rekursit nga ana e kolegjeve të saj gjatë shqyrtimit paraprak në dhomën e këshillimit (*shih vendimet nr. 10, datë 07.03.2023; nr. 2, datë 11.02.2021; nr. 21, datë 16.04.2015; nr. 37, datë 19.09.2011 të Gjykatës Kushtetuese*). Në rast se Kolegji në dhomën e këshillimit krijon bindjen se shkaqet e ngritura në rekurs janë haptazi të pabazuara, pasi nuk bëjnë pjesë në ato që parashikon dispozita ligjore ose nuk gjejnë mbështetje në aktet e dosjes gjyqësore, atëherë është në funksionin e tij të vendosë, në pajtim me kërkesat ligjore, mospranimin e çështjes për shqyrtim në seancë gjyqësore (*shih vendimet nr. 2, datë 11.02.2021; nr. 9, datë 26.03.2018; nr. 12, datë 19.03.2015 të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë aspekt, Gjykata ka theksuar se detyrimi për garantimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor nuk nënkupton se kërkohet arsyetim i detajuar për çdo pretendim të palëve ndërgjyqëse, por ai varet nga natyra e vendimit në fjalë (*shih vendimet nr. 80, datë 18.12.2017; nr. 34, datë 13.06.2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

18. Ndërsa për sa i përket së drejtës së aksesit, Gjykata ka theksuar se nëse mohohet kjo e drejtë, procesi konsiderohet i parregullt, sepse ajo, para së gjithash, është kusht kryesor për të realizuar mbrojtjen e të drejtave të tjera të individit (*shih vendimin nr. 31, datë 03.11.2022 të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë kuptim, e drejta për të pasur akses në gjykatë i garanton individit të drejtën për t'iu drejtuar gjykatës dhe për të marrë një përgjigje përfundimtare prej saj për pretendimet e ngritura (*shih vendimet nr. 11, datë 21.04.2022; nr.17, datë 24.03.2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Në rastin konkret, Kolegji vëren se juridiksioni gjyqësor është vënë në lëvizje nga kërkesëpadia e paraqitur nga kërkuesi. Në shqyrtimin e saj, Gjykata Administrative e Apelit, pasi ka marrë në shqyrtim shkaqet e paraqitura nga kërkuesi, ka evidentuar se ai ka filluar ushtrimin e detyrës së gjyqtarit në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Pukë në datën 23.03.2016, bazuar në dekretin nr. 9659/2016 të Presidentit të Republikës, i cili ka pasur si referencë ligjin nr. 9877, datë 18.02.2008 “Për organizimin e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë”, i ndryshuar (*ligji nr. 9877/2008*) (i shfuqizuar). Sipas Gjykatës Administrative të Apelit, referuar nenit 11 të ligjit nr. 9877/2008, deri momentin e disponimit të dekretit nr. 9659/2016, kërkuesi konsiderohej kandidat për magjistrat. Emërimi i tij gjyqtar rezulton se është bërë sipas procedurës së parashikuar nga ligji nr. 8136/1996, duke iu referuar vlerësimit përfundimtar që kishte kryer këshilli pedagogjik i kohës për kërkuesin, në përputhje me rezultatet e arritura gjatë dy vjetëve programi teorik e praktik dhe një viti praktikë aktive/stazh profesional, si dhe shkallës së vlerësimit që korrespondonte me të dhënat e procesit të rivlerësimit.

20. Për sa më sipër, sipas Gjykatës Administrative të Apelit, vlerësimi për periudhën e stazhit profesional rezulton të ketë qenë i parashikuar në ligj në funksion të një qëllimi të vetëm, emërimit përfundimtar në detyrë të kandidatëve për magjistratë, dhe në bazë të vlerësimit të periudhës së stazhit kërkuesi ka marrë emërimin përfundimtar me dekretin nr. 9659/2016. Për këtë arsye, Gjykata Administrative e Apelit ka konstatuar se përvoja/koha e punës së kërkuesit në detyrën e gjyqtarit rezulton të ketë nisur në datën 23.03.2016. Gjithashtu, gjatë gjykimit, Gjykata Administrative e Apelit ka evidentuar faktin se gjatë procesit të rivlerësimit kalimtar “*vetting*” kërkuesi ka konfirmuar faktin se periudha tetor e vitit 2014 deri në gusht të vitit 2015 përkon me stazhin profesional të kryer si kandidat për magjistrat. Në përfundim të gjykimit, Gjykata Administrative e Apelit ka vlerësuar se brenda periudhës së plotë të vlerësimit, përvojë pune si gjyqtar për kërkuesin rezulton vetëm periudha nga data 23.03.2016 deri në datën 08.10.2016. Referuar kësaj periudhe, Gjykata Administrative ka vlerësuar se KLGJ-ja nuk duhej të kishte nisur këtë procedurë, për sa kohë periudha e stazhit të tij profesional nuk

përfshihej në kohën e punës si gjyqtar dhe se periudha e punës si gjyqtar rezultonte më pak se një vit.

21. Mbi rekursin e kërkuarit, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka vendosur mospranimin e tij, duke arsyetuar se ai nuk përmban shkaqe nga ato të parashikuara nga neni 58 i ligjit nr. 49/2012, që lidhen me shkelje të rënda procedurale apo shkelje procedurale që kanë ndikuar në dhënien e vendimit. Sipas Kolegjit Administrativ: *i*) Gjykata Administrative e Apelit ka sqaruar plotësisht rrethanat dhe faktet që lidhen me mosmarrëveshjen objekt gjykimi, duke bërë një cilësim të saktë të fakteve dhe veprimeve që lidhen me të; *ii*) konkluzioni i arritur prej saj është rrjedhojë e një analize tërësore dhe objektive të provave; *iii*) të gjitha shkaqet e parashtruara në rekurs u është dhënë përgjigje në mënyrë shteruese nga Gjykata Administrative e Apelit, duke u bërë një analizë të hollësishme dispozitave ligjore të zbatueshme në rastin konkret.

22. Për sa më lart, bazuar në standardet e mësipërme kushtetuese, Kolegji konstaton se vendimi i Gjykatës Administrative të Apelit tregon mjaftueshëm rrethanat e çështjes, faktet e pranuar dhe përfundimet e nxjerra prej saj, si dhe dispozitat ligjore në të cilat ajo ka bazuar zgjidhjen e çështjes. Gjithashtu, rezulton se ajo i ka arsyetuar në thelb pretendimet e kërkuarit, dhe fakti se i ka vlerësuar si të pabazuara ato, nuk do të thotë që nuk i ka arsyetuar.

23. Për sa i përket vendimit të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, Kolegji vëren se edhe pse me një arsyetim të kufizuar, i cili sipas jurisprudencës kushtetuese nuk cenon standardin e arsyetimit, ai tregon vendimmarrjen e Gjykatës Administrative të Apelit, shkaqet e ngritura në rekurs, ligjin e zbatueshëm, si dhe pjesën arsyetuese ku mbështetet qëndrimi i shprehur në dispozitiv. Përmes parashtrimit të shkaqeve të rekursit në vendimin gjyqësor të kundërshtuar, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë tregon se pasi i ka vlerësuar ato, ka arritur në përfundimin se rekursi i paraqitur nga kërkuari është haptazi i pabazuar, pasi shkaqet e ngritura në të nuk gjejnë mbështetje në nenin 58 të ligjit nr. 49/2012. Për këto arsye, edhe vendimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë i plotëson kriteret e standardit të arsyetimit.

24. Për sa më lart, Kolegji evidenton se kërkuari e ka ushtruar të drejtën e tij të paraqitjes së kërkesëpadisë, ku përmes një procesi gjyqësor, që ka analizuar themelin e çështjes dhe pretendimeve të tij, me vendim përfundimtar ka marrë përgjigje të arsyetuar për pretendimin kryesor, në veçanti për periudhën e vlerësimit etik dhe profesional. Në këtë mënyrë, atij i është garantuar edhe e drejta e aksesit nga Gjykata Administrative e Apelit. Edhe vendimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, i marrë në dhomën e këshillimit, në funksion të shqyrtimit paraprak të rekursit, nuk cenon të drejtën e aksesit. Për rrjedhojë, Kolegji

çmon se pretendimi i kërkuesit për cenimin e standardit të arsytimit të lidhur me të drejtën e aksesit është haptazi i pabazuar.

25. Si përfundim, bazuar në të gjithë arsytimin e mësipërm, Kolegji vlerëson se ankimi kushtetues individual nuk i plotëson kriteret për kalimin për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pika 2, shkronjat “a” dhe “e”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.